

то си, вие ставате още по-недоволенъ. Какъ ще се справите съ недоволството си? Представете си мислено, че нѣкой вашъ приятелъ отъ Америка е пристигналъ и свиква всичкитѣ си приятели, между които и васъ, на банкетъ. Като мислите така, мисълта ви ще се реализира, но едновременно и състоянието ви ще се трансформира. Ще кажете, че не искате да се занимавате съ невѣрни, съ илюзорни нѣща. Илюзорни нѣща сж тия, които въ даденъ моментъ сж невъзможни. Следъ десетъ години, обаче, тѣ ставатъ действителни и реални. Илюзия е човѣкъ да мисли, че ябълчната семка, която държи въ ржката си, може веднага да се превърне на дърво. Не е илюзия, че следъ десетъ години семката, посадена въ земята, ще се превърне на голѣмо ябълчно дърво. Значи, ако приятелътъ ви днесъ не може да ви даде банкетъ, следъ десетъ години ще ви даде. Казватъ: „Трай, коньо, за зелена трева.“

Въ природата има съкратени и разширени периоди. Едно страдание може да продължава секунди, но може да продължава и години. И обратно, отъ години страданието може да се съкрати до секунди. Тѣй щото, приятелътъ ви може да ви покани на обѣдъ още въ този моментъ и да задоволи глуда си. Има законъ, споредъ който едно страдание може да продължи седемъ години, а споредъ българитѣ — деветъ години. Тѣ иматъ една народна пѣсенъ, въ която се казва: „Деветъ години боленъ лежахъ.“ Минатъ ли деветъ години, каквото страдание